

Làm Phước

Giờ này bạn tôi và các thành viên của Quỹ Nghèo Nhân Ái có lẽ đang chuẩn bị hạ cánh xuống Tân Sơn Nhất. Ngày mai là họ sẽ tắt bật đem niềm vui đến cho bao người rồi. Chúc các bạn một chuyến đi suông sẻ và thành công.

Cuối tuần qua thật là mệt nhưng cũng thật là vui. Buổi gây quỹ đạt được kết quả trên sự mong đợi. Chia sẻ với bạn bè thân thiết một vài hình ảnh và nhận được sự khích lệ, tự nhiên tôi nhớ tới ba chữ ngắn gọn bạn nói với mình tuần trước.

Có lẽ ít người biết được Quỹ Nghèo Nhân Ái sử dụng 100% tiền quyên góp được cho mục đích từ thiện. Chi phí đi lại ăn uống họ đều tự bỏ túi ra. Chi phí điều hành là số không. Từ những người lẻ tẻ mang tấm lòng vàng giúp đỡ đồng loại kém may mắn, phụng sự cho nhà thờ, chùa chiền, họ nảy ra ý định kêu gọi lòng từ tâm có tổ chức. Sơ mang tiếng mượn đầu heo nấu cháo Viet Aid Fund đăng ký hoạt động hẳn hoi với chính phủ www.vietaidfund.org .

Tôi may mắn biết được hội cũng vì tính ham vui. Qua Dallas hồi tháng ba với bạn chỉ do thích đi chơi và mê...Minh Tuyết. Rồi được tận mắt thấy việc làm và chân tình của những hội viên, tôi xúc động. Còn nặng nợ trần ai cơm áo gạo tiền, tôi chỉ tham gia như một cổ động viên chứ không có khả năng tung bay bốn phương như các thành viên khác.

Người ngoài thường nhìn các buổi dạ tiệc gây quỹ như là một dịp ăn uống, giải trí, xem coi các hội đoàn làm cái chi chi. Những người tổ chức thì khác, sốt vó, chuẩn bị từ bao tháng trước, từ mời ca sĩ, mượn nhà hàng, in vé, in quảng cáo, rồi tới phần quan trọng nhất là ...bán vé. Không phải lần nào cũng thành công. Bạn tôi đã có lần móc tiền túi ra trang trải chi phí, còn tiền quyên góp được thì đem tặng cho người khốn khó. Không biết hẳn nghĩ sao chứ tôi thì cứ xót cả ruột...cho nó.

Rồi tới ngày , lại hồi hộp không biết sẽ quyên được bao nhiêu. Amen, Jesu, lay chúa tôi, Adi Đà Phật, cứ thế mà mạnh ai nấy cầu nguyện. Xin tiền cũng lắm nhiều khê. Người ủng hộ, cho tiền, động viên. Kể bực mình, tiếng chì tiếng bác, nghe cũng khổ tâm lắm.

“ Ôi, người nghèo thì quá trời trời, cho biết bao nhiêu cho đủ? “

“ Dạ, thưa bác, chú , cô ,dì,cậu, mợ, em trai, em gái, cái đó gọi là góp gió thành bão, chung tay chung sức. Đòi người ngăn ngừa, nếu ta ngồi đó nhìn rồi chỉ tỏ lòng thương hại mà không làm gì thì nổi đau còn đó, không vui.”

Những cánh én Nhân Ái đang mang hương Xuân đến với bao người. Hương Xuân trái mùa mà có lẽ nhiều người họ không nghĩ mình sẽ có.

Tuần trước, mệt quá, tự nhiên than thở, “Trời ơi, sao cực quá, làm cái này không biết được gì?”

Bạn tôi chỉ cười nhẹ, “ Làm phước mà! “

VA, 26/10/2011
Nguyễn Nguyên